

Віннічук Ольга Василівна
Сорокін Валентин

Технології е-урядування та особливості їх впровадження у політико-управлінський процес в Україні

УДК 354.01+342.9]:004
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2023-2.3>

Віннічук Ольга Василівна
кандидат політичних наук, доцент
Кам'янець-Подільського національного
університету імені Івана Огієнка
вул. Огієнка, 61, Кам'янець-
Подільський, Хмельницька область,
Україна
ORCID: 0000-0002-8758-5798

Сорокін Валентин
аспірант
Кам'янець-Подільського національного
університету імені Івана Огієнка
вул. Огієнка, 61, Кам'янець-
Подільський, Хмельницька область,
Україна
ORCID: 0009-0006-7045-2047

Проаналізовано тенденції розвитку електронного урядування в Україні на початку XXI століття. Акцентовано увагу на тому, що важливою складовою у формуванні системи електронного урядування є нормативно-правова база. Особливої актуалізації питання розвитку електронних технологій та їх впровадження у політико-управлінський процес у світовій практиці, та й в Україні зокрема, набуло в умовах пандемії COVID-19 та російсько-української війни.

Визначено поняття електронного урядування та його основні завдання відповідно до Концепції розвитку електронного урядування в Україні.

Проаналізовано індекси розвитку е-урядування в Україні за світовим рейтингом E-Government Development Index з 2014 року по 2022 рік та відображено у діаграмі. Відзначено, що зберігається тенденція до лідерства України у розвитку електронного урядування.

Розкрито механізми е-взаємодії: односторонні, інтерактивні та трансакційні. Зауважено, що впровадження механізмів е-взаємодії, технологій електронного урядування на місцевому рівні сприятиме налагодженню ефективної співпраці між органами державної влади та місцевого самоврядування, підвищенню активістської культури громадян.

Окреслено моделі розвитку електронного урядування в країнах, які вже використовують успішно досвід е-урядування.

Відзначено, що модель eGov 3.0 є новітньою технологією Web 3.0, тобто технологія "розумної" мережі, яка реалізується найспішніше в управлінському процесі розвинутих країн світу.

Зауважено, що впровадження е-технологій у управлінський процес, публічну політику сприяє підвищенню активістської культури громадян, сприяє розвитку електронної демократії як вимоги сьогодення.

Окреслено недоліки/бар'єри у розвитку е-технологій та впровадження їх у політико-управлінський процес в Україні.

Ключові слова: е-урядування, е-технології, електронна демократія, моделі електронної взаємодії, публічна політика.

Вступ. XXI століття видається століттям змін та широких можливостей впровадження електронних технологій в усіх сферах життя суспільства. Нові тренди глобального розвитку змушують використовувати альтернативні підходи до існування та розвитку людства.

«Світ нових можливостей» дозволяє контролювати масиви інформації та кожного громадянина зокрема. Важливо зауважити, що поширення електронних послуг не залишається поза увагою і сфери державного управління, публічної політики.

Використовуючи досвід розвинутих країн Європи та світу, цілком переконливим є рішення активного розвитку електронної демократії та електронного урядування на теренах України. Проте практика е-демократії та е-урядування в умовах сьогодення вимагає нового формату комунікації з громадянами.

Чимало країн європейського простору, зокрема Естонія, Швейцарія успішно використали цей

досвід, вкладаючи значну частку ВВП у розвиток сфери е- послуг. Такий досвід має ряд переваг та недоліків. Проте, зазначена практика допомагає збудувати новий «інформаційно-комунікативний міст» між органами державної влади та громадянами, забезпечуючи при цьому відкритість та прозорість влади.

Плеяда українських науковців О.І. Архипська, О.А. Баранов, С.В. Дзюба, А.В. Єфанов, І.Б. Жиляєв, В.Є. Зав'ялов, В.П. Зінчук, М.Є. Золотухін, Е.Л. Клепець, І.Г. Малюкова, А.Ю. Марусов, Ю. Місніков, Т.В. Мотренко, Є.О. Омельченко, Т.В. Попова, О.О. Прималенний, В.Б. Романенко, І.А. Рубан, А.І. Семенченко, В.Б. Синицький, А.М. Тиндюк, О.М. Тішкін, Г.О. Толкачов, В.П. Удовиченко, В.І. Храпак, С.А. Чукут, В.В. Шнайдер, О.А. Яригін на початку 2000-х років впроваджували проект «Досвід впровадження е-демократії та е-урядування в Україні». В роботі проаналізовано досвід застосування технологій електронного урядування органами виконавчої влади, органами

місцевого самоврядування та об'єднаннями громадян.

Досвід практичного впровадження елементів електронного урядування в Україні досліджували О. Карпенко, П. Клімушин, Д. Спасібов, В. Клименко, О. Мазур, О. Твердохліб тощо.

Мета та завдання. Метою дослідження є аналіз технологій електронного урядування, можливості їх впровадження в політико-управлінський процес в Україні. Визначена мета зумовила такі завдання: 1) проаналізувати тенденції розвитку технологій е-урядування в Україні; 2) розкрити можливості впровадження моделей е-урядування в політико-управлінський процес.

Методи дослідження. У ході дослідження було застосовано наступні методи: історичний, в результаті аналізу ретроспективи розвитку системи е-урядування за період незалежності України; аналізу та синтезу, завдяки яким розкрито основні механізми та моделі е-урядування; порівняльний метод сприяв висвітленню динаміки розвитку технологій е-урядування та реалізації їх у практичному вимірі.

Результати. У Концепції розвитку електронного урядування в Україні (від 2017 року) відзначено, що електронним урядуванням варто вважати форму організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян [7].

Основними завданнями у розвитку системи е-урядування є інформування громадян та бізнесу про діяльність державних органів на відомчих сайтах; наданні державних послуг у режимі он-лайн; залученні громадян та бізнесу до обговорення та прийняття управлінських рішень; автоматизації діяльності окремих державних органів та міжвідомчої взаємодії; підконтрольності влади суспільств тощо [2, с. 134–142].

Саме ці аспекти сприятимуть налагодженню взаємодії влади, громадян та бізнесу, удосконалять систему державного управління та місцевого самоврядування, виведуть сферу публічної політики на новий рівень.

Основу в розвитку електронного урядування було закладено на теренах України на початку 2000-х років. Метою розвитку сфери е-урядування стало утвердження принципів демократії в українському суспільстві, відкритість органів державної влади та місцевого самоврядування та налагодження взаємодії трикутника «громадяни-влада-бізнес».

Основний етап розвитку електронного урядування в Україні розпочався з 2015 року після прийняття Коаліційної угоди парламентських фракцій

Верховної Ради України (2014 рік) та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 року [1].

До цього часу основним нормативно-правовим документом, який регламентував розвиток електронного урядування в Україні була Концепція розвитку електронного урядування в Україні від 2010 р.

З 2017 р. була проведена значна кількість заходів, спрямованих на розвиток інструментів е-урядування на теренах України.

Важливу роль у розвитку е-урядування відіграли впровадження офіційного порталу державних закупівель Prozorro, затвердження зворотнього зв'язку щодо якості даних на www.data.gov.ua, Регуляторна мапа України, Прозора інфраструктура, Grinval від Grow in Value, NORA та інші портали.

Уряд активно впроваджував у життя проект «держава у смартфоні». Зокрема, із цією метою у вересні 2019 року було створене Міністерство цифрової трансформації. Основною ціллю роботи Міністерства стало впровадження е-технологій у всі сфери життя суспільства та розвиток електронного урядування. Одним із основних здобутків Кабінету Міністрів України та Міністерства цифрової трансформації є впровадження мобільного застосунку «Дія» (Держава і Я), що надає низку адміністративних послуг онлайн.

Якщо у 2019 році спостерігалася поступовість у тенденції використання додатку Дія українцями, то у 2021–2022 рр. чисельність користувачів додатку значно зросла. Причини достатньо прості, легкість користування сервісами без бюрократичної тяганини.

Уже 2023 році міністр цифрової трансформації України М. Федоров на своїй офіційній сторінці у Facebook повідомив про те, що український досвід цифровізації надихає Естонію. Саме тому у міністерстві вирішили поділитися з естонськими колегами кодом та UX/UI за стосунку Дія.

Проте, напередодні реалізації проекту Дія М. Федоров вивчав досвід щодо можливостей впровадження е-технологій в публічну управлінську діяльність в Україні та результативність розвитку е-урядування.

Наразі, в умовах інтеграції України до ЄС, необхідно зауважити на вимогах ЄС до законодавства, що регулює системи електронного уряду. Вони охоплюють як технічні аспекти (цифровий підпис, електронна торгівля) так і політичні питання (розподіл держзамовлень, доступ до інформації) та визначають нові обов'язки органів державного управління і самоврядування щодо захисту прав громадян, організацій шляхом надання публічних послуг електронними засобами.

Аналізуючи індекси розвитку е-урядування в Україні за світовим рейтингом E-Government

з 2014 року (87 позиція у рейтингу), необхідно відзначити, що змінна щороку прогресувала. Таким чином, Україна зайняла 2016 року уже 62 позицію у рейтингу і потрапила в групу країн з високим рівнем розвитку е-уряду [10].

У 2018 E-Government Development Index дещо погіршився. Таким чином, наша держава зайняла 82 позицію у рейтингу [11].

Дослідження «E-Government Survey 2020» показує стійку глобальну тенденцію до підвищення рівня розвитку електронного урядування. Дослідження поділяє держави на 4 групи: із низьким, середнім, високим та дуже високим рівнями розвитку електронного уряду. Україна належить до групи країн із високим рівнем розвитку, зайнявши 69 позицію у рейтингу 2020 року. Її результати найбільш наближені до показників Вірменії та Азербайджану [6].

Згідно результатів рейтингу «E-Government Survey 2022» тенденція до лідерства України у розвитку електронного урядування зберігається. Таким чином, Україна посіла 46 місце у 2022 році (рис. 1).

Світові практики впровадження інструментів е-урядування в політичній, управлінській діяльності є вимогою сьогодення. Урахування успішних практик дозволяє формувати платформу в Україні для упровадження та використання механізмів електронного урядування в органах державного та публічного управління. Так, пріоритетними у сфері впровадження інформаційних технологій в органах державної влади та місцевого самоврядування стали електронні послуги; відкриті дані; взаємодія реєстрів; системи електронної взаємодії та електронного документообігу, інтегрована система електронної ідентифікації; єдина система електронних петицій [5, с. 54].

Українські дослідники П. С. Клімушин, Д. В. Спасібов у монографії «Механізми електронного урядування в інформаційному суспільстві» аналізують наступні механізми е-взаємодії: **односторонні, інтерактивні та трансакційні**.

Односторонні механізми е-взаємодії передбачають: інформування громадськості про діяльність органів державної влади; надання нормативно-правового забезпечення про діяльність органів влади; оперативне публікування офіційних джерел; відкриття доступу до публічної інформації та відкритих даних; формування звітних е-форм та надання допомоги з правил їхнього оформлення тощо [4, с. 41–42].

Інтерактивні (двосторонні) механізми забезпечують двосторонню взаємодію влади з суспільством за допомогою електронної комунікації [3]. Зазначені механізми електронного урядування сприяють активній участі громадян у розробленні публічних рішень, таким чином змінюючи простір публічної політики. Окрім того, громадські ініціативи долучаються до формування публічної політики та контролюють її реалізацію.

Трансакційні механізми е-урядування передбачають доступ конкретним фізичним або юридичним особам тільки після того, як вони задовольняють відповідні вимоги з точки зору їхніх ідентифікації та автентифікації та подальшого здійснення реальних операцій (трансакцій) з надання е-послуги. Трансакційними послугами неможливо скористатися без попередньої автентифікації, оскільки надання послуги пов'язано з обробленням індивідуальної та унікальної інформації [3, с. 43].

Для ефективного впровадження е-технологій важливо розуміти формат взаємодії державних структур, бізнесу та громадськості. Так, аналізуючи моделі розвитку електронного уряду в краї-

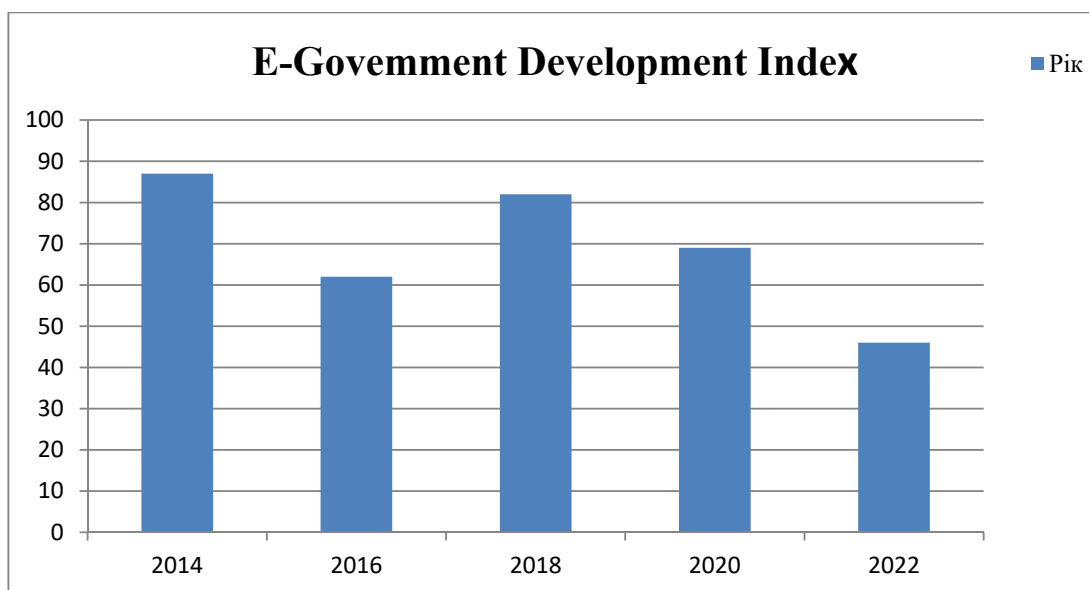

Рис. 1.

нах, що вже використовують досвід е-урядування, необхідно виокремити:

– модель eGov 1.0. За якою державою надаються послуги через офіційні інформаційні веб-сайти органів влади в мережі Інтернет за напрямками взаємодії «government to citizens» («уряд громадянам») та «government to business» («уряд бізнесу»). Дана модель не передбачає участь громадян і бізнесу у прийнятті управлінських рішень та характеризується лише одностороннім отриманням інформації без зворотнього зв'язку [5, с. 56];

– модель eGov 2.0 орієнтовано на участь громадян в прийнятті рішень, забезпеченні відкритих даних, використанні вебінфраструктури з відкритим кодом, наданні послуг через програмні додатки для мобільних телефонів. У зв'язку з використанням технологій Web 2.0 у соціальних мережах для взаємодії з місцевим самоврядуванням відбулась нова форма взаємодії місцевої влади з зацікавленими особами [9, с. 37].

– моделі eGov 3.0. є новітньою технологією Web 3.0, тобто технологія «розумної» мережі Semantic Web. Зазначена модель базується на роботі штучного інтелекту, технологіях блокчейну та здатна, на думку фахівців, успішно забезпечити роботу «розумної» мережі державних служб, контроль над особистими даними в мережі, покращити таким чином роботу органів публічної влади та зацікавлених сторін (бізнес, громадськість, ЗМІ тощо). Зазначена модель успішно реалізовується в деяких містах України (Київ, Харків) та ще не є достатньо поширеною.

Однією з важливих сфер прояву електронного урядування є електронна демократія.

Електронну демократію можна трактувати як використання інформаційно-комунікаційних технологій в якості інструменту, який допомагає реалізувати пріоритети державної політики, приймати політичні рішення та брати участь у їх впровадженні в консультативній формі (наприклад, шляхом електронних консультацій або електронного голосування) [8].

Успішне впровадження технологій електронного урядування на місцевому рівні сприятиме підвищенню активістської культури громадян та створенню мережевих форумів, об'єднань, віртуальних зборів тощо, які контролюватимуть реалізацію важливих проектів, рішень.

Майбутнє місцевого самоврядування безперечно залежить від якісно налагодженого управління інформацією, від того, яким чином отримана інформація від громадськості реалізовується у ефективні кінцеві управлінські дії. Переваги взаємодії місцевої влади з громадянами через смартфони сприяє швидкому та якісному обміну інформацією та забезпечує прозорість у прийнятті рішень [5, с. 54]. В умовах

COVID-19 та російської інтервенції електронна система взаємодії з жителями громад набула особливої популярності.

Наразі у Програмах розвитку ООН з метою визначення індексів розвитку країн світу успішно використовується поняття «якісного управління», що є альтернативою демократичного управління. Воно характеризується як: співпраця і спільна робота громадян і влади (participatory); визнання верховенства права (rule of law); прозорість влади та її рішень (transparency); чуйність реагування, оперативність (responsiveness); орієнтація на консенсус (consensus oriented); рівність і відсутність дискримінації (equity and inclusiveness); результативність, ефективність і економічність (effectiveness and efficiency); підзвітність влади громадянам (accountability) [4, с. 31].

Висновки дослідження й перспективи подальших розвідок. Аналіз досвіду розвитку електронного урядування в Україні показує, що процес є достатньо ефективним та передбачає взаємодію між громадянами, органами державної влади та місцевого самоврядування, враховуючи процеси державного управління та вироблення державної політики. Особливу увагу при його розвитку необхідно приділяти розвитку електронної демократії, зокрема підвищенню рівня активістської культури громадян, громадській участі, он-лайн голосуванням, підвищенню рівня прозорості діяльності органів влади.

В умовах розвитку е-технологій та впровадження їх в політико-управлінський процес в Україні простежуємо цілий ряд перешкод. Зокрема:

– застаріла інформаційно-комунікаційна інфраструктура або її відсутність по всій країні, відсутність точок доступу до мережі Інтернет досі залишається актуальною, незважаючи на суттєву допомогу міжнародних партнерів;

– високий ризик технічних збоїв та кібератак, особливо в контексті триваючої гібридної російсько-української війни;

– витоки особистої інформації громадян з державних реєстрів через низький рівень інформаційної безпеки країни;

– національні особливості країни та рівень довіри до влади;

– психологічні бар'єри серед людей старшого та похилого віку;

– низький рівень е-культури громадян тощо.

Подальші дослідження в межах зазначеної проблематики доцільно спрямовувати на аналіз практичних інструментів впровадження електронного урядування в українському суспільстві. Зокрема, мова йде про електронне голосування, електронні вибори як альтернатива традиційному голосуванню в Україні. Доцільно проаналізувати ризики та переваги зазначеної практики у політологічній площині.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Віннічук О. В. Перспективи електронного урядування: естонський досвід та українські реалії. *Вісник Прикарпатського університету. Політологія*. 2019. Вип. 13. С. 78–86. URL: <https://journals.pnu.edu.ua/index.php/politics/issue/view/271/%D0%97%D0%9C%D0%86%D0%A1%D0%A2>

2. Дяченко Н. Прогнозні оцінки динаміки впровадження електронного урядування в Україні. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2013. Вип. 2. С. 134–142.

3. Клименко І. В. Електронні послуги : навч. посіб.; за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. Н. В. Грицяк. К. : НАДУ при Президентіві України, 2014. 100 с.

4. Клімушин П. С., Спасібов Д. В. Механізми електронного урядування в інформаційному суспільстві: монографія за ред. О. В. Радченка. Харків : Вид-во ХарPI НАДУ «Магістр», 2017. 116 с. URL: <file:///C:/Users/USER/Desktop/BwknSgGOSiwbPhgpc3eIP5SrcWpNgMYx.pdf>

5. Мазур Олександр Сучасні тенденції упровадження електронного урядування в публічному управлінні: зарубіжний досвід. *Аспекти публічного управління*. 2019. № 12. Том 7. С. 54 URL: www.aspects.org.ua. <file:///C:/Users/USER/Desktop/713%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-1055-1-10-20200120.pdf>

6. Україна піднялася на 13 місць у рейтингу готовності до запровадження електронного урядування. URL: <https://everlegal.ua/ukrayina-pidnyalasya-na-13-mists-u-reytingu-gotovnosti-do-zaprovadzhennya-elektronnoho-uryadu>

7. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні : Розпорядження від 20 вересня 2017 р. № 649-р. Кабінет Міністрів України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/250287124>

8. Форми взаємодії електронного урядування. URL: http://eu.infocity.kharkov.ua/?page_id=1530

9. Bolívar M.P.R., & Muñoz, L.A. Political Ideology and Municipal Size as Incentives for the Implementation and Governance Models of Web 2.0 in Providing Public Services. *International Journal of Public Administration in the Digital Age*, 2018, 5(1), S. 36–62.

10. E-Government survey 2018 Annexes. New York, 2018. URL: https://publicadministration.un.org/egovkb/portals/egovkb/documents/un/2018-survey/e-government%20survey%202018_final%20for%20web.pdf

11. UN E-Government Knowledgebase. URL: <https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/Data/Country-Information/id/180-Ukraine>

REFERENCES:

1. Vinnichuk O.V. (2019) *Perspektyvy elektronnoho uriaduvannia: estonskyi dosvid ta ukraïnski realii* [Perspectives of e-government:

Estonian experience and Ukrainian realities] [Bulletin of the Carpathian University. Politology] Vol. 13. pp.78-86 Retrieved from: <https://journals.pnu.edu.ua/index.php/politics/issue/view/271/%D0%97%D0%9C%D0%86%D0%A1%D0%A2>

2. Diachenko N. (2013) *Prohnozni otsinky dynamiky vprovadzhennia elektronnoho uriaduvannia v Ukraini* [Predictive assessments of the dynamics of e-government implementation in Ukraine] *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia* [State administration and local self-government] Vol. 2. pp. 134–142.

3. Klymenko I. V. (2014) *Elektronni posluhy* [Electronic services]. Kyiv : NADU pry Prezidentovi Ukrainy, 100 pp.

4. Klimushyn P. S., Spasibov D. V. (2017) [The mechanisms of electronic governance in the information society: monohrafiia] Kharkiv: KharPI NADU «Mahistr», 116 pp. Retrieved from: <file:///C:/Users/USER/Desktop/BwknSgGOSiwbPhgpc3eIP5SrcWpNgMYx.pdf>

5. Mazur O. (2019) *Suchasni tendentsii uprovadzhennia elektronnoho uriaduvannia v publichnomu upravlinni: zarubizhnyi dosvid* [The modern trends in the implementation of electronic governance in public administration: foreign experience] [Aspects of political management] no. 12. Tom 7. pp.54. Retrieved from: www.aspects.org.ua. <file:///C:/Users/USER/Desktop/713%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-1055-1-10-20200120.pdf>

6. *Ukraina pidnialasia na 13 mists u reitynhu hotovnosti do zaprovadzhennia elektronnoho uriaduvannia* [Ukraine rose 13 places in the rating of readiness for the introduction of electronic governance] Retrieved from: <https://everlegal.ua/ukrayina-pidnyalasya-na-13-mists-u-reytingu-gotovnosti-do-zaprovadzhennya-elektronnoho-uryadu>

7. *Proskhvalennia Kontseptsiirozvytkuelektronnoho uriaduvannia v Ukraini* [About the approval the Concept of the development of e-governance in Ukraine] (2017) no. 649-r. Kabinet Ministriv Ukrainy. Retrieved from: <https://www.kmu.gov.ua/npas/250287124>

8. *Formy vzaiemodii elektronnoho uriaduvannia* [Interaction forms of e-government]. Retrieved from: http://eu.infocity.kharkov.ua/?page_id=1530

9. Bolívar M.P.R., & Muñoz, L.A. (2018) *Political Ideology and Municipal Size as Incentives for the Implementation and Governance Models of Web 2.0 in Providing Public Services*. *International Journal of Public Administration in the Digital Age*, 5(1), pp. 36–62.

10. E-Government survey 2018 Annexes (2018) New York. Retrieved from: https://publicadministration.un.org/egovkb/portals/egovkb/documents/un/2018-survey/e-government%20survey%202018_final%20for%20web.pdf

11. UN E-Government Knowledgebase. Retrieved from: <https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/Data/Country-Information/id/180-Ukraine>

E-government technologies and peculiarities of their implementation in the political and administrative process in Ukraine

Vinnichuk Olga Vasylivna

Candidate of Political Sciences,
Associate Professor
Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko
National University
Ohienka str., 61, Kamianets-Podilskyi,
Khmelnitsky region, Ukraine
ORCID: 0000-0002-8758-5798

Sorokin Valentyn

Postgraduate Student
Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko
National University
Ohienka str., 61, Kamianets-Podilskyi,
Khmelnitsky region, Ukraine
ORCID: 0009-0006-7045-2047

The trends in the development of e-government in Ukraine at the beginning of the twenty-first century are analyzed public policy. However, it should be noted that the regulatory framework is an important component of the e-government system. The issue of the development of electronic technologies and their implementation in the political and administrative process has become especially relevant in the world, and in Ukraine in particular, in the context of the COVID-19 pandemic and the Russian-Ukrainian war.

The author defines the concept of e-government and its main tasks in accordance with the Concept of e-Government Development in Ukraine.

They are analyzed the indicators of e-government development in Ukraine according to the global E-Government Development Index from 2014 to 2022 and presented them in a diagram. It is noted that the trend towards Ukraine's leadership in the development of e-government continues.

The mechanisms of e-interaction are revealed: unilateral, interactive and transactional. The introduction of e-interaction mechanisms and e-government technologies at the local level will help establish effective cooperation between public authorities and local governments, and increase the activist culture of citizens.

The author outlines the models of e-government development in countries that have already successfully used the experience of e-government.

It turns out that the e-Gov 3.0 model is the latest Web 3.0 technology, i.e., the smart grid technology that has been most successfully implemented in the management process of developed countries.

The introduction of e-technologies in the management process and public policy contributes to the activist culture of citizens and the development of e-democracy as a requirement of the present.

The article outlines the shortcomings/barriers in the development of e-technologies and their implementation in the political and administrative process in Ukraine.

Key words: e-government, e-technologies, e-democracy, models of electronic interaction, public policy.